



Kids of Destiny®  
Reaching the Next Generation

## 2.08 SỰ GIẢI CỨU VĨ ĐẠI - I

### XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 1: 6-12 ; 2 ; 3 ; 4

Môi-se là người được Đức Chúa Trời chọn để giúp giải cứu dân sự của Ngài khỏi cảnh nô lệ tại Ai Cập. Vua của Ai Cập là Pha-ra-ôn mới, một vị vua độc ác đối với người Hê-bơ-rơ. Ông chọn cách biến họ làm nô lệ để ngăn cản họ phát triển mạnh mẽ hơn. Pha-ra-ôn còn ra lệnh ném tất cả các bé trai Hê-bơ-rơ xuống sông và giết chết. Ông ta muốn bảo đảm rằng người Ai Cập sẽ luôn cai trị người Hê-bơ-rơ và người Hê-bơ-rơ sẽ mãi mãi là nô lệ của họ.

Chính trong thời điểm ấy, Môi-se được sinh ra. Mẹ ông, một người Hê-bơ-rơ đã đặt ông vào một chiếc giỏ và thả trôi trên sông đến nơi mà một trong những người con gái của Pha-ra-ôn sẽ tìm thấy ông. Nàng đã cứu Môi-se và nhận đứa bé đó làm con của mình. Đức Chúa Trời đã giải cứu Môi-se vì Ngài có một mục đích lớn lao dành cho cuộc đời ông.

Môi-se lớn lên trong cung điện của Pha-ra-ôn, vua Ai Cập. Tuy nhiên, ông luôn biết rằng mình là người Hê-bơ-rơ chứ không phải người Ai Cập. Khi trưởng thành, ông yêu thương dân tộc mình và đau lòng khi thấy họ bị áp bức, bị đối xử tàn nhẫn và phải sống trong cảnh nô lệ. Ông muốn giải cứu họ khỏi cảnh nô lệ.

Một ngày nọ, khi nhìn thấy lính canh của vua Ai Cập đối xử tàn nhẫn với dân mình, Môi-se vô cùng tức giận. Ông nghĩ rằng mình có thể dùng sức mạnh của mình để giải cứu dân sự của Đức Chúa Trời nên đã cố gắng cứu một người nô lệ khỏi một tên lính Ai cập khi người đó bị đánh đập dã man. Khi cố gắng ngăn cản tên lính Ai Cập, Môi-se đã vô tình giết chết hắn. Chẳng bao lâu sau, mọi người biết được việc ông đã làm. Lo sợ bị Pha-ra-ôn trừng phạt, Môi-se vội vàng trốn khỏi Ai Cập và chạy vào sa mạc.

Suốt bốn mươi năm, Môi-se sống trong sa mạc làm nghề chăn chiên và chăm sóc đàn gia súc. Trong suốt những năm tháng ấy, dân sự của Đức Chúa Trời vẫn phải chịu cảnh nô lệ khổ cực tại Ai Cập. Họ không ngừng kêu cầu Đức Chúa Trời cứu giúp và giải thoát họ khỏi sự áp bức và ách nô lệ. Họ cầu khẩn danh Đức Chúa Trời đến giải cứu họ. Đức Chúa Trời đã nghe tiếng kêu than của họ và Ngài đã có sẵn một kế hoạch để giải cứu dân Ngài.

Một ngày kia, khi Môi-se đang chăn bầy gia súc, ông nhìn thấy một điều rất kỳ lạ xảy ra với bụi cây ở phía xa. Ôi chao! Một bụi cây đang bốc cháy! Nhưng điều lạ là dù ngọn lửa cháy sáng rực, bụi cây ấy vẫn không hề bị thiêu rụi. Nó vẫn nguyên vẹn, tỏa ra một ánh sáng mạnh mẽ và kỳ diệu. Môi-se vô cùng ngạc nhiên. Ông tự nhủ: “Ta phải đến xem điều kỳ lạ này mới được. Tại sao bụi cây cháy mà không bị thiêu rụi?”

Khi Môi-se tiến lại gần hơn để xem thì bỗng có một tiếng nói lớn vang lên: “Môi-se!” Môi-se sợ hãi và lùi lại một bước. Giọng nói ấy phát ra từ giữa bụi cây đang cháy. Đó chính là tiếng của Đức Chúa Trời. Ngài phán với Môi-se: “Ta đã nghe tiếng kêu than của dân Ta. Ta đã thấy những giọt nước mắt và sự đau khổ của họ. Ta ngự xuống để giải cứu họ.” Rồi Đức Chúa Trời phán với Môi-se: “Hãy đi gặp nhà vua và nói với ông ấy rằng: Hãy để dân Ta được tự do.”

Lúc đầu, Môi-se không muốn quay trở lại Ai Cập. Ông sợ hãi và cảm thấy mình không đủ khả năng để trở thành người giải cứu dân Hê-bơ-rơ. Nhưng Đức Chúa Trời trực tiếp phán với ông: “Ta chắc chắn sẽ ở cùng con. Ta sẽ bày tỏ những dấu kỳ phép lạ quyền năng trước mặt Pha-ra-ôn để cho ông ta biết rằng Ta là Đức Chúa Trời Chí Cao và toàn năng.” Môi-se hỏi Đức Chúa Trời rằng Nếu dân sự hỏi danh xưng của Ngài là gì, thì con phải trả lời thế nào? Đức Chúa Trời phán: “Hãy nói với họ rằng: ‘ĐÁNG TỰ HỮU HẰNG HỮU đã sai tôi đến cùng anh em.’” Ngài cũng phán thêm: “Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ anh em, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, đã sai tôi đến cùng anh em.” Sau đó, Môi-se chuẩn bị lên đường trở về Ai Cập để truyền đạt thông điệp của Đức Chúa Trời rằng: “Hãy để dân Ta đi!” Đức Chúa Trời đã nghe tiếng kêu than của dân Ngài. Đức Chúa Trời đã thấy sự đau khổ của họ. Đức Chúa Trời đã chọn Môi-se. Và Đức Chúa Trời sẽ giải cứu dân sự của Ngài.

Đức Chúa Trời lắng nghe dân sự của Ngài khi họ kêu cầu Ngài. Ngài là Đấng giải cứu và Đấng cứu chuộc.

**Câu gốc Thi thiên 34:17** “Đức Chúa Trời nghe tiếng kêu cầu của dân Ngài. Và giải cứu họ ra khỏi gian truân.”

## 2.08 SỰ GIẢI CỨU VĨ ĐẠI - HƯỚNG DẪN DÀNH CHO GIÁO VIÊN

### XUẤT Ê-DÍP-TÔ KÝ 1: 6-12 ; 2 ; 3 ; 4

#### NHỮNG ĐIỂM CHÍNH:

- 1) Từ rất lâu trước đây, nhiều dân sự của Đức Chúa Trời sống trong cảnh nô lệ tại Ai Cập. Nhà vua bắt họ làm việc rất cực nhọc. Dù vậy, họ vẫn sinh con đẻ cái, gia đình ngày càng đông đúc và dân số ngày càng gia tăng. Nhà vua lo sợ điều này nên ra lệnh giết tất cả các bé trai được sinh ra trong dân ấy.
- 2) Mẹ của Môi-se đã cứu ông bằng cách đặt ông vào một chiếc giỏ khi còn là em bé và thả trôi trên sông, nơi con gái của Pha-ra-ôn tìm thấy ông. Nàng quyết định nhận ông làm con, và Môi-se lớn lên trong cung điện của Pha-ra-ôn.
- 3) Khi lớn lên, Môi-se biết mình thuộc về dân sự của Đức Chúa Trời, tức là người Hê-bơ-rơ đang làm nô lệ. Một ngày nọ, ông tức giận khi thấy một người Ai Cập ngược đãi một người Hê-bơ-rơ. Môi-se cố gắng giúp đỡ bằng sức riêng của mình, nhưng ông đã làm điều sai trái và phải chạy trốn vào sa mạc..
- 4) Môi-se sống trong sa mạc suốt bốn mươi năm và chăn giữ các bầy gia súc. Trong thời gian đó, dân sự mà ông để lại ở Ai Cập đã kêu cầu Đức Chúa Trời cứu họ khỏi ách nô lệ và dẫn họ đến một vùng đất khác. Đức Chúa Trời nghe lời cầu nguyện của họ và lập kế hoạch để giải cứu họ..
- 5) Nhiều năm sau, khi đang chăn chiên trong sa mạc, Môi-se nhìn thấy một bụi cây đang cháy nhưng không bị thiêu rụi. Đức Chúa Trời phán với ông từ giữa bụi cây và cho ông biết rằng Ngài đã nghe tiếng kêu than của dân Ngài. Đức Chúa Trời kêu gọi Môi-se trở về Ai Cập và nói với dân chúng rằng danh Ngài là: **“TA LÀ Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU”**, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp.” Đồng thời, Môi-se phải đặc biệt truyền cho Pha-ra-ôn thông điệp này: “Hãy để dân Ta đi!”

#### CÂU HỎI:

- 1) Khi Môi-se lớn lên, ai trở thành mẹ của ông và ông sống ở đâu?
- 2) Tại sao Môi-se phải rời khỏi Ai Cập?
- 3) Sau đó Môi-se sống ở đâu trong 40 năm và ông làm công việc gì?
- 4) Môi-se đã nhìn thấy điều gì trong sa mạc và ai đã phán với ông?
- 5) Đức Chúa Trời cho Môi-se biết danh Ngài là gì?
- 6) Đức Chúa Trời bảo Môi-se phải làm gì?

#### TRẢ LỜI:

- 1) Môi-se lớn lên với con gái của Pha-ra-ôn là mẹ nuôi của mình và sống trong cung điện của Pha-ra-ôn.
- 2) Môi-se phải rời khỏi Ai Cập vì ông đã vô tình giết một lính canh Ai Cập đang đánh đập một người nô lệ Hê-bơ-rơ.
- 3) Ông sống trong sa mạc suốt 40 năm, làm nghề chăn chiên và chăm sóc các bầy gia súc.
- 4) Môi-se nhìn thấy một bụi cây đang cháy nhưng không bị thiêu rụi, và Đức Chúa Trời đã phán với ông từ giữa bụi cây đó.
- 5) Đức Chúa Trời cho Môi-se biết danh Ngài là: **Đấng TỰ HỮU HẰNG HỮU**, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp.
- 6) Đức Chúa Trời bảo Môi-se trở về Ai Cập để giải cứu dân sự của Ngài khỏi ách nô lệ và nói với Pha-ra-ôn: “Hãy để dân Ta đi!”

Môi-se được sinh ra trong một thời kỳ đầy nguy hiểm, nhưng Đức Chúa Trời đã bảo vệ ông và có một mục đích đặc biệt cho cuộc đời ông. Môi-se lớn lên trong cung điện của Pha-ra-ôn, sau đó chạy trốn vào sa mạc và sống như một người chăn chiên suốt bốn mươi năm. Nhưng Đức Chúa Trời không quên dân sự của Ngài. Ngài đã nghe tiếng kêu than của họ và gọi Môi-se từ bụi gai cháy. Đức Chúa Trời bảo Môi-se trở về Ai Cập và hứa sẽ ở cùng ông. Đức Chúa Trời lắng nghe dân sự của Ngài khi họ kêu cầu Ngài. Ngài là Đấng Giải Cứu và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta.

Đức Chúa Trời lắng nghe dân sự của Ngài khi họ kêu cầu Ngài. Ngài là Đấng giải cứu và Đấng cứu chuộc.

**Câu gốc Thi thiên 34:17** “Đức Chúa Trời nghe tiếng kêu cầu của dân Ngài. Và giải cứu họ ra khỏi gian truân.”



Kids of Destiny®  
Reaching the Next Generation



[www.kidsofdestiny.org](http://www.kidsofdestiny.org)